

[Christmas Møller.]

disse Honorarer, idet nogle har ment, at det maaske var bedre med kun 2 Sætter, medens andre har ment, at man ikke har truffet det helt rigtige, naar det drejer sig om Afstanden fra København, hvor Satsen ændres. Men jeg vil dog til Forsvar for det, man har foreslaaet, sige, at det bygger paa den Betragtning, at det Medlem, som faktisk bor i København, har forholdsvis nemt ved at passe sine private Sager og ved at indrette sig saaledes, at Udgifterne ikke bliver saa forfærdelig store for ham. Det Medlem, som bor 20—75 km fra København, vil meget ofte, saa at sige i Almindelighed, men i hvert Fald meget ofte, have Mulighed for at komme hjem, saaledes at han ikke skal have 2 Husholdninger eller 2 Steder at bo i Rigsdagsperioden. Men det Medlem, der bor længere borte end 75 km — det være sig paa Sjælland, Fyn, Lolland-Falster, Bornholm eller i Jylland —, maa, hvis han skal passe sit Arbejde paa tilfredsstillende Maade, foruden sit Hjem have et Værelse, eller, alt efter som han nu indretter sig, maaske en lille Lejlighed her i Hovedstaden, hvor Rigsdagen jo er, og det betyder i hvert Fald Udgifter for ham, saaledes som der arbejdes i Rigsdagen: 7, 8, ja, maaske flere Maaneder af Aaret, og derfor er hans Udgifter meget betydeligt højere end de Medlemmers, som bor i København eller nærmere ved København. Personlig synes jeg, den Ordning, som her træffes, er god. Jeg kan altsaa indstille den til Vedtagelse paa hele Udvalgets Vegne. Der har været nogen, der hellere vilde have det paa en anden Maade, men man er til Slut enedes om dette.

Jeg vender mig saa til det tredje Spørgsmaal. Jeg skal gøre nogle Bemærkninger om, hvad jeg vil kalde den saakaldte Pensionsordning. Der har her i nogen Grad paa Rigsdagen vist sig forskellige Anskuelser, ogsaa i Udvalget, hvilket fremgaar af, at det kun er et Flertal, der indstiller Forslaget angaaende Pensionsordningen til Vedtagelse, og det fremgaar udtrykkeligt, at to Mindretal, det ærede kommunistiske Parti og det ærede Medlem Hr. Harald Nielsen, indstiller denne Del af Forslaget til Forkastelse. Jeg skal paa Flertallets Vegne gøre nogle Bemærkninger om denne saakaldte Pensionsordning.

Lad mig for det første rent faktisk sige — derom kan der ikke være Tvivl —, at den Ordning, vi har i Øjeblikket med Hensyn til at yde et vist Beløb til enten tidligere Rigsdagsmænd eller tidligere Rigsdagsmænds Enker, fra alle Sider maa erkendes at være ganske utilfredsstillende, og at det derfor

var rimeligt, at man paa den ene eller den anden Maade søgte at faa en anden Ordning, rent bortset fra, at det ogsaa efter Regeringens og Administrationens Mening var nødvendigt at have en Bestemmelse, saaledes som det foreslaas i Ændringsforslag Nr. 5. Den Ordning, vi har, var, saaledes som vi ogsaa har sagt det i Betænkningen fra Flertallets Side, utilfredsstillende. Man har sikkert ogsaa Lov til at sige, at den var vanskelig at administrere, næsten umulig at administrere; i hvert Fald har man maaske Lov til at sige, at det ikke er lykkedes at gøre det saa godt, som mange af os synes, det skulde gøres.

Men dertil kommer, at med de Ændringer, der nu gennemføres, kan man ikke sige, at man gennemfører en egentlig Pensionsordning for Rigsdagsmænd. Man gennemfører en Ordning, som man altsaa kalder Pension, men som i væsentlige Henseender adskiller sig fra Pension. Den indtræder ved det 65de Aar. Der skal ydes af alle Rigsdagens Medlemmer et Vederlag for denne Ordning paa 7½ pCt. af Grundhonoraret, hvis jeg maa bruge det Udtryk, nemlig det københavnske Vederlag. Forholdet er dette, at alle de Medlemmer af Rigsdagen, som har været Medlemmer af Rigsdagen under 10 Aar, aldrig vil falde ind under disse Bestemmelser. Forholdet er altsaa det ejendommelige, kan man for saa vidt sige, at hvis denne Ordning havde været gældende i lang Tid, kunde et Medlem have været her paa Rigsdagen i 20 Aar inden sit fyldte 50de Aar, fordi der ogsaa er den Bestemmelse, at man skal have været Rigsdagsmand en Del af Tiden efter det fyldte 50de Aar, uden at vedkommende kunde faa dette senere Vederlag, som jeg foretrækker at kalde det.

Jeg tror, det med Rette kan siges, at der er en stor Forskel mellem den Ordning, som her træffes, og en egentlig Pensionsordning. Jeg maa maaske oplyse det høje Ting om, at hvis man tager de nuværende Forhold og ser, hvor mange der kunde komme ind under Pensionsordningen, hvis vi fik Valg i Morgen — og det kunde der være et og andet i Formiddags, der tydede paa kunde hænde — og hele Tinget blev fornyet, vilde Forholdet være dette, at der her i det høje Ting kun er 50 Medlemmer, der har været her mere end 10 Aar. Der er 100, som har været her under 10 Aar. Af de 50, som har været her over 10 Aar, har seks været her over 19 Aar, og et Medlem har været her over 16 Aar. Altsaa syv Medlemmer af hele Tinget kunde falde ind under Pensionsordningen, fordi der jo er denne tre-